

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№3, жовтень 2006 року

ЕНЕРГЕТИЦІ ЖИТОМИРЩИНИ - 110 років!

Правління ВАТ "ЕК "Житомиробленерго"

ШАНОВНІ ДРУЗІ! ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!

28 жовтня 2006 року виповнюється 110 років з часу появи електроенергії на Житомирщині. З тих пір невпізнанною стала наша Батьківщина, яка прожила кілька епох, зазнала сотень і тисяч масштабних змін і подій, але електроенергетика ось вже сто десять років є незмінним і невід'ємним супутником розвитку нашої цивілізованості. Енергетики нашої області протягом всього, більш як сторічного, періоду несли щоденну почесну вахту, забезпечуючи з кожним роком все більше людей електроенергією, сприяючи важливим змінам у щоденному житті країни.

Мені особисто доля подарувала можливість працювати у славній сім'ї житомирських енергетиків, починаючи з 1970 року. Пройшов усі щаблі нелегкого і довгого шляху, обіймаючи чимало посад, усі з яких і до сьогодні вважаю відповідальними. На моїх очах електроенергетика зазнала відчутних змін, новацій, адже розвиток прогресу і технологій нашу галузь ніколи не обминав.

Варто зазначити, що фахівці нашої галузі, усіх енергетичних підприємств Житомирщини завжди займали активну життєву позицію, долучалися до вирішення багатьох проблем суспільно-політичного і громадського життя. Працівники, вихованці, зокрема, і нашої енергокомпанії працюють на відповідальних посадах в органах влади, а багатьом нашим колегам земляки-поліссяни довірили високе депутатське звання, яке вони несуть з честю.

Від імені правління ВАТ "ЕК "Житомиробленерго", від себе особисто дозволяю привітати наших шановних ветеранів, працівників усіх підрозділів нашого, найбільшого на Житомирщині, підприємства з визначною подією і з цієї нагоди побажати всім найкращих успіхів, життєвих гараздів, здоров'я і удачі.

З повагою,

голова правління - генеральний директор
ВАТ "ЕК "Житомиробленерго"

А.В.Левицький.

НА ПОКРОВУ - ШКІЛЬНЄ НОВОСІЛЛЯ І КОЗАЦЬКЄ ПОПОВНЄННЯ

Село Липне, що на Любарщині, стало чи не найбільшим осередком святкування Покрови Пресвятої Богородиці, а саме свято було посилене ще однією, не менш визначною для села подією - відкриттям нового приміщення сільської середньої загальноосвітньої школи. До села Липне приїхало чимало гос-

тей на чолі з керівником області, на Любарщину прибув і галузевий міністр освіти і науки України Станіслав Ніколаєнко, аби надати події справді визначного і символічного відтінку. Звичайно, що у багатосотенному натовпі людей легко впізнавалися козаки крайового товариства "Поліська Січ", а козацький

полк "Енергія" імені П.Старовойтова був представлений серед учасників свята найповніше. Нарешті дзвони і звуки козацького духового оркестру створили незабутній святковий настрій, з яким у центрі села, навпроти новобудованої школи і збирався люд.

Як і годиться, церемонія урочистостей з нагоди відкриття приміщення нової школи була організована широко і помпезно. Навдивовиж гарна і сонячна погода сприяла усім церемоніям, промовам, нагородам. Голова облдержадміністрації Ю.А.Андрійчук наголосив, що школа в селі Липне має пам'ятати багатьох її творців, бо історія спорудження школи була вкрай складною, тривалою і навіть драматичною. Було названо тих людей, які доклали найбільше зусиль, знань, умінь і, звичайно, коштів, аби школа запрацювала. Згадали про будівельника Сергія Ворощука, який працює сьогодні радником голови ОДА, а також прізвища головних спон-

сорів: Петра Рудя, Семена Розенблата. Саме вони не поскупилися, аби діти ще в цьому навчальному році відчували радість новосілля. Згадували на святі і козаків. Слово для привітання мав генерал-отаман Українського козацтва Володимир Лушкін. Декілька разів учасники свята в Липному чули про вклад енергетиків у справу новобу-

ду, тому особливої подяки був удостоєний на святі голова правління ВАТ "ЕК "Житомиробленерго" А.В.Левицький та директор Любарського РЕМУ К.Б.Чернецький. Стрічку, що перетинала вхід до новобудови, перерізано, і святкова церемонія продовжилася неподалік біля пам'ятника полеглим воїнам, а сам пам'ятник-меморіал роз-

міщено поряд зі столітнім церковним храмом. Отож, церемонія посвята місцевих школярів у ранг козачат-джур проходила за присутності сходу села, численного зібрання гостей, які, можливо, вперше стали свідками справді хвилюючої і урочистої, а ще - глибоко символічної події. А головне, традицію вшановувати свято Покрови величними і світлими подіями, згадкою про нашу славу історію - ми оберігаємо.

В.ПЕРШКО.

З головою профкому ВАР "ЕК "Житомиробленерго" Михайлом Невмержицьким ми зустрілися на його робочому місці, у кабінеті. Михайло Миколайович розповів про колектив, який має більше трьох тисяч членів профспілки і є одним з найбільших на Житомирщині.

ЗАХИСТ, ВІДПОЧИНОК І ТУРБОТА - НОРМА ЦИВІЛІЗОВАНОГО ЖИТТЯ

- Щоденної роботи немало, - зазначає голова профкому, - адже у кожного із двадцяти дев'яти наших профспілкових цехових підрозділів справ, проблем, іноді невідкладних, вистає. Напрямі роботи у нас чимало, а основне - ми турбуємось і намагаємось працювати, діяти так, щоб права кожного члена профспілки суворо дотримувались і не порушувались. Безумовно, все це досягається за умов постійного контакту з правлінням енергокомпанії, адміністративним персоналом усіх її підрозділів, які працюють у всіх регіонах області. Як елемент обов'язкової нашої роботи назву щорічну працю над змістом і умовами колективного договору, який ми щороку укладаємо на зборах представників усіх ланок і підрозділів ВАР "ЕК "Житомиробленерго" і за обов'язково активної участі членів профкому. Зупинюся детальніше на цій роботі, оскільки вона вимагає чимало часу, зусиль, уважного вивчення багатьох показників, цифр і соціальних стандартів, які обов'язково мають бути враховані у цьому важливому для кожного працівника документі. Погодьтеся, сім розділів колективного договору, підкріплені двадцятьма шістьма додатка-

ми, - це доволі об'ємний документ, плід традиційно важливої і найвідповідальнішої для нас, профспілкових лідерів, роботи.

Звичайно, ми поцікавились наскільки ґрунтовно і всебічно соціально захищені працівники ВАР "ЕК "Житомиробленерго", на що М.М.Невмержицький зауважив, що "обсяг пільг, інших параметрів соціальної захищеності на підприємстві за останні роки жодним чином не зменшувался. Навпаки, по деяких напрямках ми намагаємось посилити, покращити самопочуття членів колективу".

Михайло Миколайович розповів про цілий комплекс заходів і зусиль, які профком ініціює у напрямі відпочинку і оздоровлення членів колективу. До прикладу можна навести спільне рішення правління ВАР "ЕК "Житомиробленерго" і профкому компанії щодо оренди спорткомплексу Житомирського держуніверситету ім. І.Франка. У Коростені працівники енергокомпанії мають взагалі ідеальні умови для заняття спортом і активного дозвілля на базі спорткомплексу "Енергетик". У більшості РЕМів облаштовані бані для потреб працівників, які після завершення робочого дня можуть

перепочити, зняти втому і виробничі навантаження.

- Особливо напруженим для нас, звичайно, є літній оздоровчий сезон, коли члени профспілки намагаються оздоровитися у місцях курортного відпочинку, - продовжує свою розповідь Михайло Миколайович.

- Наприклад, цього літа ми посприяли оздоровленню 1 тисячі 283-х працівників нашої колективу і членів їх сімей. З них 565 - це безпосередньо члени нашої профспілки, 579 - їхні діти і 121 - члени сімей працівників ВАР "ЕК "Житомиробленерго". Зауважу, що 130 дітей працівників енергокомпанії відпочивали у спортивно-оздоровчому таборі "Чемпіон", що під Скадовськом. Можу додати, що і протягом року члени нашої профспілки мають змогу отримати санаторно-курортні путівки для того, щоб відпочити і полікуватися у Трускавці, Миргороді, Криму. Лише за профспілкові кошти у цьому році оздоровлено біля півсотні членів колективу.

Окрім уваги до відпочинку та оздоровлення, ми маємо й інші напрями піклування та турботи щодо працівників і членів їхніх сімей. Наприклад, дуже доречною і гарною тра-

дицією у нас стала матеріальна допомога розміром 150 гривень батькам, якщо у їх сім'ї виріс першокласник, якого особливо уважно і ретельно треба збирати до школи. Це символічна і глибоко змістовна допомога, яка має нам нагадати, що до майбутнього слід поставитись якнайважливіше.

Звичайно, про всі свої клопоти і турботи Михайло Миколайович не розповів, адже їх і справді чимало, однак навіть з того переліку заходів, справ, вирішених і намічених для вирішення проблем очевидно, що профспілкова робота у колективі ВАР "ЕК "Житомиробленерго" далеко не на останньому місці. Адже, окрім суто соціально-оздоровчих норм і правил захищеності працівника, тут дбають і про його розвиток, сприяють професійному росту. Підвищення кваліфікації працівників, сприяння у здобутті нових спеціальностей і навіть вищої освіти для колективу ВАР "ЕК "Житомиробленерго" стало звичним явищем, а якщо точніше - яскраво означеною тенденцією. Втім, для колективу, який стоїть на вістрі найвідповідальніших ділянок нашого життєзабезпечення, мабуть, все вище описане є гарною і цивілізованою нормою.

В.СРОФЕСВ.

СИМВОЛ ПАМ'ЯТІ ДЛЯ ОДНОСЕЛЬЧАН...

15 жовтня 2006 року до Яроповичів, що в Андрушівському районі, з'їжджалось багато людей. Приїхали керівники району, а з Житомира прибув сам губернатор - Юрій Андрушівський. До села зі славною історією прибули козаки з козацького полку "Енергія" імені Петра Старовойтова. А приводом до такого величезного зібрання стала подія справді непересічна, нерядова: у селі відкривали пам'ятник на згадку і пам'ять про тих, хто загинув від голодомору 1932-1933 років. І хоча давно минули ті чорні і страшні навіть для згадки роки, але виступ козацького генерала-осаула Анатолія Левицького нагадав, що пам'ять далекою не буває. Анатолій Володимирович, як уродженець Яроповичів, як нащадок тих, хто вмирав і пухнув від голоду, говорив, закликав і... не витримав - зронив сльозу, завмер. Адже важко споглядати на нинішнє, нехай і з проблемами, негариздами, але цілком цивілізоване і достойне людське життя, і в той же час уявляти, що твій дід, бабуся, близькі родичі так і не змогли жити, працювати, любити. Багатьом якщо не у 1932, то вже в 1933-му році довелося передчасно розпрощатися з білим світом.

Біля дванадцятої години, після виступів гостей, сільського голови, спогаду бабусі-очевидиці страшних подій 1933 року чорний хрест побачили усі, хто зібрався на церемонію відкриття нового для села пам'ятника. Постріл-салют козацької гармати сповістив і нагадав майже півтисячному зібранню про те, що історію потрібно пам'ятати. І славу, і трагічну. Яроповичани, особливо ті, хто бачив на своєму віку всілякого, висловлювали спокійні, але щирі слова вдячності голові правління-генеральному директору ВАР "ЕК "Житомиробленерго" А.В.Левицькому за ініціативу встановлення пам'ятника-меморіалу, а також за більшість турбот, які Анатолій Васильович взяв на свої плечі, під свою опіку та контроль, аби символ пам'яті у рідному селі з'явився і багатьом нагадав про те, що було.

А.ПАРУБАК.

"А МИ ПРАЦЮЄМО НА СОВІСТЬ" ...

За день нашого перебування в Чуднівському РЕМі довелося побачити чимало всіляких елементів і варіантів вирішення виробничих ситуацій у виконанні працівників енергетичного підрозділу, який має забезпечувати життєдіяльність доволі потужного за нинішніми мірками регіону Житомирщини. Напередодні же на жарт розізлилася погода: вересневий вітер вквіт з грозивими розрядами завдав чимало клопоту людям: обламані дерева лежали у всіх місцях, де заробили чималі шкоди та незручностей. Вітер, що налетів надвечір, не приніс своїх поривів і ранком, і опівдні. Повідомлення про пориви електромережі, автоматичні аварійні відключення надходили до чергового диспетчера Миколи Надворного наче з театру бойових дій. Головний інженер Чуднівського РЕМу Віктор Данілюк, який було взяв за зайомити нас із щоденними потребами та проблемами свого колективу, змушений був від'їхати до місця чергового, однак дещо серйознішого відключення. Відтак ми потрапили до кабінету заступника директора РЕМу з енергонагляду Аліси Францівни Менчинської.

Аліса Францівна Менчинська, заступник директора РЕМу з енергонагляду

- У районі обслуговуємо 16 тисяч споживачів з числа фізичних осіб, - розповідає Аліса Францівна. - Якихось особливих проблем у роботі з ними не маємо. Вважаю, що відсуття дисциплінованості і обов'язковості розрахунків за спожите переважна більшість мешканців Чуднівщини має. Серед великих споживачів - підприємства харчової і переробної промисловості. В Іванополі і Великих Коровинцях працюють потужні цукрозаводи. Як відомо, пік їхньої роботи припадає на осінь і трохи зимового періоду. Маслозавод у Галілівці працює більш системніше, так само як і Чуднівський філіал ДП "Житомирський лікер-горілчаний завод". На базі колишнього меблевого виробництва запроваджено товариство "Стиль-екологія". Загалом обсяги зростання електроенергії за кілька останніх років є, - зазначає А.Ф.Менчинська, - в основному за рахунок впровадження невеликих інвестиційно-бізнесових проектів, які потроху відновлюють діяльність колишніх виробництв.

Віктор Данілюк, головний інженер Чуднівського РЕМу

Цікаво, що у Чуднові працюють три комунальні підприємства, і жодне з них проблем з розрахунками за спожиту електроенергію не має. Аліса Францівна зауважила, що достатньо стабільно працюють і більшість сільськогосподарських підприємств району, а найбільші з них - "Дружба", "Комунар", "Надія", "Україна" - демонструють зростання показників споживання електроенергії. Звичайно, що серед аграріїв далеко не все гаразд: ряд відомих у минулому господарств через заборгованість відключалися від енергоспоживання.

А загалом для стосунків споживачів з РЕМом у Чуднові створено всі умови і зручності. Виробнича база РЕМу знаходиться у селі Вільшанка, за кілька кілометрів від райцентру, тому для зручності мешканців міста району в самому центрі Чуднової працює інформаційно-консультативний пункт Чуднівського РЕМу: кожен, хто приїздить до райцентру, має можливість за лічені хвилини з'ясувати і вирішити усі свої питання щодо електроспоживання. Тому, напевно, й бор-

жників серед населення Чуднівщини за останні роки суттєво поменшало.

Вже коли вітер трохи вщух, ми побували на околиці Чуднової, де бригада електромонтерів на чолі з керівником оперативного диспетчерської групи РЕМу Юрієм Годлюком виконувала планові роботи по заміні силового трансформатора потужністю 100 кВА. (Точніше, лише частина бригади, оскільки більшість її персоналу на чолі з бригадиром і надалі перебувала у місцях аварійно-відновлювальних робіт). Трансформаторна підстанція знаходиться на території присадибної ділянки, отож енергетикам доводиться узгоджувати свої плани і наміри з господарем садиби. Тому саме восени, коли зібрано врожай, з'явилася можливість трансформатор замінити, і такою можливістю працівники РЕМу негайно користуються. Так само як і в інших підрозділах ВАР "ЕК "Житомиробленерго", у Чуднові активно займаються встановленням вносних лічильників високого класу точності з одночасним підведенням до будинків ізоляційних ввідів. Із завданнями у цьому напрямі роботи чуднівські "ремівці" легко впорядуються. Про себе ми відмітили, що за майже восьмигдинний час нашого перебування у Чуднові жодного повідомлення про відключення чи поломку без уваги не залишили. Більше того, реагування персоналу РЕМу було майже миттєвим. У діях диспетчера, всіх бригад, що знаходились переважно на виїзді, - повне взаєморозуміння, злагодженість, постійне контактування. Віктор Олексійович Данілюк, який протягом дня ще декілька разів з нами зустрічався, трохи зніяковіло, але аргументовано зауважив: "Вибачте, про наше господарство, про людей, працівників більше розповісти наступного разу. Сьогодні ж - ситуація трохи складніша, тому всі люди як на бойовому чергуванні". Втім, і без розповіді Віктора Олексійовича нам стало багато що зрозумілим і ясним. Головне - люди працюють самовіддано і професійно. Як кажуть, на совість.

А.ГОЛОВКО.

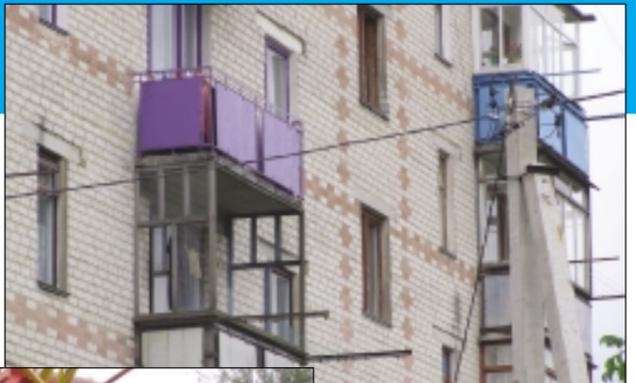
"НА СТОРОЖІ ЦИВІЛІЗАЦІЇ МУСИМО БУТИ МИ"

Іван Іванович Шевчук,
директор Володарсько-Волинського РЕМу

Про електроенергетику у Володарсько-Волинському районі сьогодні з повним правом можна говорити як про найголовнішу галузь. Життєзабезпечення найбільших підприємств, серед яких окремим рядком "височіє" Іршанський гірничо-збагачувальний комбінат (а загалом у районі діє більше сотні малих і середніх підприємств), вимагає злагодженої, дисциплінованої і дружньої роботи колективу місцевого РЕМу. Однак найбільша специфіка діяльності володарсько-волинських енергетиків сьогодні полягає в тому, що і в побуті, у забезпеченні життєдіяльності мешканців райцентру, а ще у селищі Нова Борова електроенергія відіграє особливу роль. У розмові з Іваном Івановичем Шевчуком - директором Володарсько-Волинського РЕМу, ми досить швидко з'ясували, що кілька десятків багатопверхівок у районі покладають надію на появу в помешканнях тепла саме з електрообігрівом. Так сталося, що попри багаторічні обіцянки і влади, і особливо високопоставлених політиків-депутатів, природний газ до більшості населених пунктів району так і не дійшов. Сьогодні, навіть за умов постійних стрибків-підвищень ціни на блакитне паливо, проблема газифікації району не знімається. Однак очевидно, що поки газові мережі будуть прокладені до населених пунктів, ще гострішою проблемою є те, як жити людям, які так і не мають надійного джерела постачання тепла. Якщо про Алчевськ минулої зими

дізналася вся Україна, то у Володарськ-Волинську дещо схожа ситуація спостерігається вже чимало років. Схожа не в тому, що теплокомунікації виведені з ладу, а в тому, що у квартирах жителів райцентру зимою холодно. Вихід із ситуації, як завжди, підказали самі люди, які вдавалися до порятунку, використовуючи електроприлади: конвектори, обігрівачі, тенти і т.п. Однак всім зрозуміла трудність і навіть небезпека тотального використання електроприладів для обігріву. Адже потужність споживання електроенергії на кожне помешкання сягає 1,7 кВт, а насправді, коли електроенергія стає єдиним джерелом виживання (і теплозабезпечення, і світла), потужності мережі електропостачання варто збільшувати принаймні втричі-вчетверо. Якраз цим і займаються у Володарськ-Волинську і Новій Борові. Кошти для життєво необхідної справи збирають звідусіль: частково переоснащення квартири сплачують її власники, а підсилення підстанцій, прокладання потужніших кабельних ліній проводиться зусиллями ВАТ "ЕК "Житомиробленерго". Взагалі у Володарськ-Волинську перспектива електроопалення виглядає за нинішніх умов найбільш прийнятною для 40% багатоквартирних будинків. І хтосьна, як складатимуться подальші перспективи у формуванні ціни на газ, але вже нинішні реалії, які перетворюються в очевидну тенденцію до підвищень і подорожчань, все переконаливіше засвідчують оптимальність переходу чималої частки житлового фонду саме на електроопалення. Не вдаючись у технічні тонкощі такого переходу, зауважимо, що електрорітлі є далеко не єдиним варіантом втілення способу електрозабезпечення. Енергетики і тепловики в один голос висловлюються за встановлення, наприклад, електроконверторного обладнання. Втім, проблем іншого порядку у енергетиків Володарсько-Волинського району також вистачає. Адже далеко не всі із чотирьохсот юридичних споживачів, яких обслуговує колектив місцевого РЕМу, є дисциплінованими платниками, хоча справжніх нарікань щодо невчасних розрахунків "удостоєні" лише кілька сільськогосподарських підприємств, яких, до речі, часто позбавляють права користування електроенергією за допомогою елементарних відключень. Цікаво, що до числа помітних (слово злісних тут не зовсім доречно) бюджетних боржників перед енергетиками потрапив місцевий райвідділ МВС. У всіх чотирнадцяти контролерів РЕМу роботи також вистачає: з початку року енергетики відключили аж 872 боржників і порушників, з яких для півтисячі абонентів електропостачання повторно відновлено. Складено 62 акти про порушення, які "потягнули" на загальну суму 22 тисячі гривень штрафних коштів. Загалом і в цьому напрямі робота проводиться на перспективу: аби позбавити можливостей хитрих

"винахідників-раціоналізаторів" займатися розробкою всіляких способів отримання позаоблікової електроенергії, масово встановлюються нові електронні лічильники, а від мереж до будинків проводяться ізольовані проводи. В цьому році нових лічильників у Володарсько-Волинському районі встановлено 311, при цьому населення дедалі позитивніше сприймає подібне технічне нововведення. Разом з І.І.Шевчуком та А.А.Мельничуком (головний інженер РЕМу) ми побували у селі Дашенка, де якраз бригада електромонтерів проводила заміну електроопор вздовж сільської вулиці. Дерев'яні опори, що відслужили 20-25 років, вимагають обов'язкової заміни, тому не лише в Дашенці велися потрібні роботи, у селах Теренці та Рижани енергетики замінили подібним чином 57 опор. Місцеві жителі у розмові з нами дещо з розпачем, а, можливо, і з болем зазначали, що єдині працюючі люди, яких можна побачити у їх селах, є енергетики. Так воно, мабуть, і є, тому, за словами того ж Івана Івановича Шевчука, його підлеглі розуміють, що для більшості людей світло і електроенергія лишилися єдиними і завжди присутніми елементами цивілізації. Тому гарантувати людям найелементарніші блага - обов'язок зрозумілий і святий.

В.ОЛЕНЮК.

Олег Миколайович Тюрменко,
директор Брусилівського РЕМу

Голова райдержадміністрації В'ячеслав Дейнеко назвав нам ряд недобудов, про які ми чули і два, і п'ять років тому. Так і не стали до роботи у Брусиліві ні швейна і стрічковатська фабрики, ні потрібний для району хлібозавод. Щоправда останнім часом завітало на Брусилівщину чимало обнадійливо потужних інвесторів, яких приваблює наявність земельних угідь, чималої кількості безробітних людей, а головне - близькість до столичного Києва. Однак допоки обіцяні і задекларовані проекти почнуть втілюватись у реальне життя, вся надія місцевого люду на вже звичні для них підприємства: сільськогосподарське, яке обробляє більшість земель навколо Брусиліва і яким впевнено керує авторитетний Василь Вареник, та місцевий, Брусилівський РЕМ, що забезпечує життєдіяльність всього району: населення, установ соціальної і бюджетної сфери. Керівником РЕМу вже чимало часу працює Олег Миколайович Тюрменко, який народився і виріс у Брусиліві, достеменно знає район і, мабуть, чи не кожного в ньому споживача. Всього споживачів не так вже й багато - 10 тисяч, а якщо врахувати, що більшість народу - це діти, безробітні та пенсіонери, то сподіватися на просте життя у, здавалось б, найменшому в області районі, не доводиться. Олег Миколайович зазначає, що проблеми хоча й нескладні, але специфічні. Район невеликий, але близький до Києва, тому влітку чимало осель словна заповнені відпочиваючими дітьми, внуками, бажаною провести відпустку саме в селі. Ось тоді, ніби, й немає проблем ні з відпуском електроенергії, ні з розрахунками за спожитим. А восени, а ще більше взимку боргів на-

У НАЙМОЛОДШОГО РАЙОНУ-ПРОБЛЕМИ СПЕЦИФІЧНІ

Скільки раз не відвідував Брусилівський район, стільки раз переконувався в тому, що ознаки створення його у ході масового переселення людей із забруднених радіацією північних районів Житомирщини збереглися. Адже і колишня радянська, і нинішня українська влади забували (і забувають досі) переселити з людьми до Брусилівського району хоча б кілька більш-менш потужних підприємств, аби переселенці могли розраховувати на певну роботу.

кочується більше, адже відпочивальників в селах нема, а разом з собою на зимівлю до столиці діти забирають і своїх літніх батьків. Ось і виникає така своєрідна аритмія у питаннях розрахунків і загалом у показниках економіко-господарської діяльності Брусилівського РЕМу. Протидіяти і запобігати накопиченню числа боржників у Брусиліві енергетики намагаються усіма можливими способами. Найкраще впливає на поліпшення ситуації мобільна бригада у складі двох електромонтерів і касира з касовим апаратом. Щоправда ефект дії помітний у ситуації, коли боржник-абонент вдома. Тоді все просто: або плати, або - від'єднуємо від електропостачання. Тим, хто приїздить до Брусиліва в справах, обов'язково потрапить на очі інформаційно-консультативний пункт РЕМу, де можна завжди розраховуватись за спожиту електроенергію. Наближеність до столиці ще одним чином впливає на роботу Брусилівського РЕМу: сімдесяткілометрова відстань не стає перешкодою для постійних (мало не щоденних) подорожей до Києва, де брусилівці знаходять постійну роботу. На жаль, серед тих, хто подорожує в пошуках праці, часто трапляються й працівники РЕМу. Звісно, що можливість заробити грошей у Києві очевидно ймовірніша, ніж у Брусиліві, до того ж, немаловажливим фактором є те, що столичні зарплати незрівнянно більші, ніж на Житомирщині. А загалом проблеми, які вирішуються брусилівськими "ремівцями", схожі до тих, що виникають і в інших районах. У селі Містечко, що поряд з Брусилівом, ми спостерігали за роботою бригади електромонтерів з розчистки ліній електромереж. За допомогою бензопили і ме-

ханічного підійомника енергетики за півдня розчистили доволі високі і розлогі верхів'я дерев, оберігаючи лінії електромереж від можливих в умовах буревію неприємностей. Головний інженер РЕМу Віктор Суло зауважив, що хоча Брусилівщина не такий заліснений регіон, як, наприклад, Овруцький чи Олевський райони, однак щороку 60-70 кілометрів ліній електромережі доводиться звільняти від небажаного і доволі небезпечного сусідства з розлогими деревами. Звичайно, основний обсяг виконаної роботи має припадати на теплу пору року. Ось лише в серпні прочистили 15 кілометрів ліній. Зауважимо, що на Брусилівщині енергетиків знають, поважають. До них звертаються за допомогою, порадю, а в скрутну, надзвичайну хвилину на їх підтримку розраховує будь-хто. Директора РЕМу О.М.Тюрменка вже втретє поспіль обирають депутатом райради,

Віктор Суло,
головний інженер Брусилівського РЕМу

де він, до речі, очолює постійно діючу депутатську комісію з питань соціально-економічного розвитку району, інвестиційної діяльності і малого бізнесу. За словами Олега Миколайовича, обов'язки керівника депутатської комісії і директора РЕМу багато в чому перегукуються, а оскільки енергетики чи не щодня і чи не найкраще відчують пульс господарського життя району, то з більшістю проблем О.М.Тюрменку як депутату райради не доводиться довго і надмірно детально знайомитись - все вже вивчено і знайоме. Ось лише ті інвестиції, про які в районі жваво заговорили, швидше надійшли б, тоді, за словами вже нами згаданого голови райдержадміністрації, якщо не в 2007-му, то у 2008-му енергоспоживання в Брусилівському районі щонайменше подвоїться. От якби й справді ті слова та до Бога. Щоб почув сподівання і надії працюючого краю, який давно заслуговує на кращу долю.

В.КУЛІК.

У ЕНЕРГЕТИКІВ ДЕПРЕСИВНОСТІ НЕ ПОМІЧЕНО

Василь Олександрович Губарець, директор Лугинського РЕМу

Полісся картоплі орієнтується на сезонне надходження кукурудзи.

Тепер хмелерадгоспів немає. Військових частин - також. Епізодично оживає Озерянський торфобрикетний комбінат, а сільськогосподарських підприємств, які справді вдало господарюють і так само регулярно розраховуються за спожиту електроенергію, є не більше півдесятка.

З людьми, або, як звично говорити, фізичними особами, працювати ніби й легше. Вони споживають майже стабільні обсяги електроенергії, і ті всім контролерів, які працюють у всіх насе-

Олег Портнягін, заступник директора Лугинського РЕМу з енергонагляду та економічних питань

спецодягу - все це має винятково зразковий вигляд, і зрозуміло, що навіть після надважкого трудового дня відпочити тут можна сповна. Влітку дев'ятеро лугинських енергетиків разом з сім'ями відпочивали на базах в Очаківі і Залізному Порту. Двоє працівників в цьому році оздоровлювалися в Денишах. Кожен із сімнадцяти пенсіонерів-енергетиків РЕМу також перебуває в полі зору і керівництва, і голови цехкому. На час, коли ми перебували в Лугинах, для пенсіонерів вирішувалося питання забезпечення дровами. Допомогають тут своїм працівникам і при одруженні, а тим паче при народженні дитини.

Загалом про так звану депресивність у Лугинах згадують неохоче. Навіть попри те, що населення останнім часом зменшується досить швидко, і кількість споживачів навряд чи збільшиться у майбутньому. Однак надії

на інвестування загалом багатого краю у лугинських енергетиків не зникають. Ажде і спиртний завод зменшувати об'єми не збирається, і два лісгоспи ніби працюють без перебоїв, та й кар'єр з виробництва вапняку у селі Запілля міг би стати неабияким по значимості промисловим об'єктом. А чого варті можливі виробництва брикетів в Озерянах! До усіх можливих інвестувань, до приходу і появи нових виробників енергетики готові і на це широко сподіваються. Тримають своє господарство у стані цілковитої готовності, справності. Щойно завершено монтаж нової трикілометрової електролінії в Лугинах, а кількома місяцями раніше 2 кілометри новозмонтованих електромереж з'явилися у селі Кремно. Так що депресії, про яку десь говорять, у Лугинах ми так і не побачили.

В. ТИЩЕНКО.

Мабуть, вислів про те, що все пізнається у порівнянні, справді влучний і стократ перевіреним часом. Справді, після наших відвідин Володарськ-Волинського району господарство Лугинського РЕМу видається значно меншим і не таким багатопроblemним. І водночас, порівнюючи обсяг споживання електроенергії колишніх підприємств і господарств району з нинішніми, можна перекоонатися, що так звана депресивність, спричинена наслідками аварій на ЧАЕС, тут не просто слова, а ціле явище, з яким пов'язують спустошеність, завмирання, ослаблення. Лише хмелерадгоспів у Лугинському районі ще п'ятнадцять років тому було дев'ять. А військових частин і містечок? Села Липники та Кремно мали мало не всеосяжну відомість і відповідним чином значимість через розміщені там спиртний та крохмальний заводи. У Липниках спиртзавод щоправда діє і до сьогодні, а ось крохмальний завод замість колись поширеної на

лених пунктах району, встигають більш-менш регулярно і доволі сповна проплатити за спожиту електроенергію наладити і організувати вчасне її надходження. Заступник директора РЕМу з енергонагляду та економічних питань Олег Портнягін замітив, що влітку розрахунки за використану електроенергію значно погравляються, оскільки селяни і з власного господарства, а ще із заготовів в лісі ягід та грибів мають непогані заробітки. Взимку так звана господарська діяльність дещо змирає, отож і кошти надходять не так справно, як хотілося б. Втім, люди намагаються не боргувати, і особливих складнощів у взаємостосунках з населенням все ж таки немає. Нам довелось спілкуватися з кількома лугинцями, біля будівель яких якраз поралися електромонтери РЕМу: йшло заплановане згідно інвестиційної програми встановлення вивисних електророзподільників. Люди достатньо добре розуміють необхідність таких нововведень і позитивно їх оціню-

ють та сприймають. Директор РЕМу Василь Губарець зауважив, що плани по підведенню ізолюваних вводів і заміні лічильників його підпільні виконують. Трохи важче з розчисткою ліній електромереж. Якщо раніше лише третина ліній напругою 10 кВ пролягала через заліснену територію, то за останні десять років цей показник сягнув 50%. Тим не менше, на кінець вересня більше 80% ліній електромереж були розчищені, оглянуті і таким чином підготовлені до роботи у зимовий період. Готовність КТП сягнула ще більшого рівня, перевершуючи 90%-й показник.

Голова місцевого цехового комітету профспілки Володимир Губарець розповів, що для працівників РЕМу створені усі належні умови праці. База підприємства має всі необхідні не лише виробничі потужності, а й обладнання всіма можливими побутовими зручностями. Кімната для відпочинку персоналу, баня-сауна, кімната для просушки

"ЕНЕРГЕТИЧНА" ЕНЦИКЛОПЕДІЯ У ПАМ'ЯТІ ВЕТЕРАНА

Більшість тих, хто вже давно вважається ветераном енергетичної галузі на Житомирщині, вважають його незаперечним авторитетом, своєрідним патріархом і навіть батьком. Йдеться, звісно ж, про Петра Миколайовича Топачевського. Напередодні 110-ї річниці з часу появи на Житомирщині електрики про Петра Миколайовича не згадати не можна. Ні, звичайно, він не є очевидцем подій вже столітньої давності, однак саме він є учасником і свідком цілої епохи розбудови і становлення енергетичної галузі Житомирщини майже в сучасному її вигляді. Петро Миколайович прибув на рідну йому Житомирщину у кінці 50-х років минулого століття як молодий, але вже з певним досвідом роботи енергетик. (З 1957 по 1959 рік П.М.Топачевський розпочав свою професійну енергетичну біографію на одній з ГЕС у Черкаській області). На Житомирщину він прибув тоді, коли так звана "велика енергетика" у наших краях ще не з'явилася: повсюдно працювали комунальні електростанції, а у Новограді-Волинському діяв енергопозид. Обласна контора "Сільенерго", що спочатку була відгалуженням Вінницької міжобласної контори з такою ж назвою, стала осередком, центром створення в нашій області потужної, централізованої системи, до створення якої довелось докласти чимало зусиль, особливо у 60-ті роки. Петро Миколайович згадує, як щорічні завдання будівництва двох тисяч кілометрів ліній електромереж були мало не бойовим наказом, і про невиконання його не могло бути навіть і мови. Широкомасштабна або суцільна електрифікація області, що розпочалася на початку 60-х років, охопила більшість районів області, а ось першим всуціль електрифікованим став колишній Троянівський район. У 1966 році було створено перші дев'ять РЕМів, які до сьогодні є основними енергетичними підрозділами в області. А ось у 1967-му, до 50-річчя Жовтневої революції, подачу електроенергії від державної електромережі було забезпечено у кожне сільськогосподарське підприємство. Тоді ж, восени 1967-го, було завершено роботи по складанню пас-

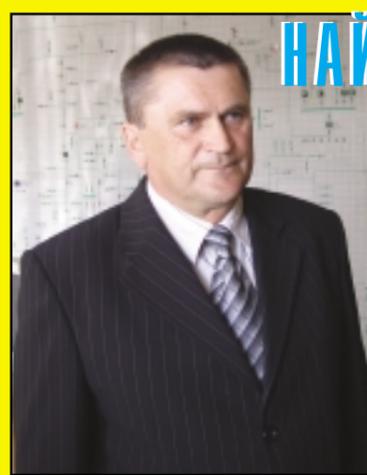
порта електрифікації області.

Загалом із 1725 населених пунктів Житомирщини протягом 7-8 років було підведено електроживлення, і лише в 41 село чи хутір залишалися поки що без електрики. Петро Миколайович називає назви сіл, які тоді, у 60-ті роки потрапили у число неперспективних, а для того, щоб електрифікувати деякі села, треба було вирубувати до десяти кілометрів лісопосік. Взагалі з лісовидобуванням тодішні покоління енергетиків було знайоме більше ніж достатньо: ліс для опор доводилося заготовляти у лісах під Мурманськом. Залізобетонні підставки робили також самі, оскільки централізованих поставок далеко не завжди вистачало. разом із сільськогосподарською електрифікацією, значні об'єми робіт доводилося виконувати на електрифікації стратегічних військових об'єктів, якими Житомирщина була рясно оснащена.

Петро Миколайович згадує, як трохи згодом, у 70-ті і 80-ті роки масштаби і потужність енергоспоживання з кожним роком зростали: в селах повністю електрифікованими ставали ферми, зернові токи, літні тваринницькі табори. Довелось будувати десятки, а потім і сотні додаткових підстанцій, ще згодом поставлено завдання забезпечення надійності електропостачання, резервування потужностей.

Окрім об'єктів, чудового знання чи не всіх географічних деталей енергетичної Житомирщини, пам'ять Петра Миколайовича зберігає безліч імен та прізвищ людей, з якими довелось йому працювати. Ветеран може перелічити чимало цікавих історій, випадків, які траплялися протягом чотирьох десятиріч його життєво-енергетичної біографії. Багатьох нинішніх керівників усіх рівнів, які й до сьогодні працюють у ВАТ "ЕК Житомиробленерго", П.М.Топачевський знає змолу, бо більшість з них зростали на його очах. Ще наш співрозмовник висловив тверде переконання, що нинішні покоління енергетиків має всі підстави для гордості своїм минулим, а також на подальше зростання і поліпшення.

В. ПРУДИКОВ

НАЙБІЛЬШІ НАВАНТАЖЕННЯ - У ЛІНІЙНИХ БРИГАД

Директор Смільчинського РЕМу Петро Миколайович Барановський розповідає про будови і будівництво, яке на території дислокації РЕМу продовжується до сьогоднішнього дня. Взагалі чи не в кожному підрозділі ВАТ "ЕК Житомиробленерго" будують багато, отож і керівники та головні інженери РЕМів доволі скрупульозно "живаються" в сфері будівельних питань, але П.М.Барановський продемонстрував нам рівень найвищої компетенції та будівельної ерудції. Оглянувши відмінно обладнану базу, оцінивши якість виконаних у приміщеннях робіт, можна зробити доволі нескладний висновок про те, що колектив РЕМу не лише вмілий, але ще й згуртований, дисциплінований, відповідальний і дружиний.

Зазначимо, що обслуговувати смільчинцям доводиться доволі великий за територією район. Окрім Смільчиного, мережні дільниці з укомплектованими на них бригадами розквартировані у селах Мала Глумча і Бараші. Таким чином вдається у найоптимальніший спосіб вирішувати найоперативніші виробничі завдання, ліквідувати аварійні ситуації. Інженер по роботі з побутовими споживачами Лілія Казеева розповіла про особливості роботи по розрахунках з населенням. Система такої роботи відлагоджена тут добре, абоненти, отримавши квитанції РЕМу, достатньо дисципліновано (майже за певним алгоритмом) сплачують необхідні кошти. Найбільші навантаження за таких умов серед працівників РЕМу витримують лінійні контролери. Вони працюють за щоденними графіками своєї роботи, а також виїждять у складі рейдових бригад. Відвідини споживачів вважать дуже багато, особливо для тих споживачів, хто має певні пільги і завжди потребує детальних роз'яснень і консультацій, аби сплачувати за світло справно і вчасно.

відремонтована, так само готова працювати і спеціальна техніка та механізми.

- Розуміємо прекрасно, що техніка працюватиме, якщо її обслужити, - говорить головний інженер РЕМу Анатолій Наталуша, - так само як і те, що наші показники також будуть ліпшими, якщо устаткування енергоспоживачів добре експлуатуватиметься, а ще краще - оновлюватиметься. Всі завдання щодо запровадження ізолюваних вводів до осель абонентів, а також встановлення нових лічильників швидко і вправно виконуємо. Завершуємо цими днями і річні завдання по плановій заміні електроопор.

А. МЕЛАМЕД.

більше, ніж вдосталь, а директор РЕМу в день наших відвідин якраз і готувався до виступу на колегії місцевої райдержадміністрації, де обговорювалися питання підготовки до зими. Енергетиків найбільше хвилює розчистка ліній електромереж, особливо у сільській місцевості, де кожен господар повинен завбачливо потурбуватися, аби надмірно розрослі крони дерев не загрожували електромережам падінням чи поривами.

В плані підготовки до зими працівники РЕМу попрацювали достатньо відповідально: вся автотранспортна техніка Смільчинського району електромереж капітальним чином